

Begyndelsen til Enden. Jeg tror dog, de Her-
rer maa øve sig en Smule i Taalmodighed,
det har meget lange Udsigter endnu.

Det ærede Medlem Hr. Kragh forsik-
rede os i Slutningen af sin Tale om, at han
nærede den dybeste Mistillid til os: Men
naar vi faar denne Erklæring om Venstres
Mistillid, og Højre erklærer sin Utaal-
modighed, synes jeg, at Stillingen er særdeles
god, da er vi sikre paa Demokratiets, paa
Arbejderklassens Tillid. Vi venter derfor
med fuldkommen Sindsro den Visnepolitik
og de Dagsordener, som de ærede Med-
lemmer kan præstere. Det ærede Medlem
Hr. Kragh faar det Folketingsvalg, han
venter, naar Tiden dertil er inde, om det nu
bliver vor eneste befriende Daad, eller hvil-
ket Nummer denne Handling faar; jeg er
sikker paa, at Valget kommer i hvert Fald
tidnok for Venstre.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg
var noget spændt paa, om Venstre her paa
Rigsdagen ved Behandlingen af Stats-
regnskabet og det forelagte Finanslovfor-
slag vilde følge den Linie, der blev an-
slaaet i Venstres Presse, da disse Doku-
menter kom frem for Offentligheden. Der
tog man nemlig paa det paa den Maade,
at man tog Statsregnskabet og saa paa
Driftsbudgettet og konstaterede, at der
var mellem 14 og 15 Mill. Kr.s Overskud.
Derefter erklærede man, at det var et
glimrende Resultat, og at det var Resul-
tatet af det forrige Ministeriums Finanslov.
Derpaa tog man det foreliggende Finans-
lovforslag for 1926—27, og man saa ikke
paa Driftsregnskabet for sig, heller ikke
paa Formue eller Anlægsregnskabet, men
udelukkende paa Kassebeholdningen, hvori
baade Driftsregnskab og Formueregnskab
gaar op, og konstaterede da, at der kun
var budgetteret en halv Million Kroners
Overskud. Jeg vil ikke sige, at man ikke
har forstaaet den Forskel, der er paa at
tage Driftsregnskabet alene og det samlede
Statsbudget under eet, men man valgte
altsaa den Taktik, at stille det halve af
Statsbudgettet fra tidligere Tid op mod
det hele Statsbudget, som er foreslaaet
af mig.

Det viste sig nu, at man ikke fulgte
den Linie, men en saadan Taktik kan jo
ogsaa kun anvendes, naar der ikke er
Mulighed for at stille Tingene paa deres
rette Plads. En af mine Venner — han
tilhører ikke mit Parti, jeg tror, han er
Venstremand, han læser i alt Fald Ven-
stres Blade fra forskellige Egne af Landet
— sagde til mig: Saadan og saadan skriver

Venstrebladene rundt omkring. Jeg sagde
til ham: Men kan det dog gøre noget,
for Folk maa dog kunne se, at det er en
fuldstændig fejl Sammenstilling af Kends-
gerningerne? Jo, sagde han, De aner ikke,
hvilket Indtryk det i Virkeligheden gør,
disse Folk tror, hvad der staar i Blade-
ne, og de ser intet som helst andet. Det er
muligvis Forklaringen paa, at man har
taget det paa den Maade; man er gaaet
ud fra, at naar man blot skrev, at der var
et stort Overskud paa Regnskabet 1924
—25 og en vaklende Balance paa For-
slaget 1926—27, troede Folk det uden at
undersøge det. Og saa tror de ogsaa den
Betegnelse, der blev anvendt i Venstre-
pressen om dette Forslag, at det var sprængt
allerede inden Forelæggelsen.

Her i Rigsdagen tog man imidlertid
paa Statsregnskabet paa en anden Maade,
paa den Maade, man var nødt til, naar
man staar overfor den Mulighed at kunne
faa gendrevet de Ting, man eventuelt
ikke fremstiller rigtigt. Det kan man
jo i Rigsdagen. I Rigsdagen er der
Lejlighed til at korrigere, og derfor var
det umuligt for Venstre at tage det Stand-
punkt og følge den Optakt, som blev an-
givet i Venstres Presse. Man valgte da det
Standpunkt at erklære, at det alt sammen
saa overmaade godt ud: Regnskabet var
godt, indeværende Aar var ikke daarligt,
Finanslovforslaget var vist heller ikke slet,
men det skyldtes altsammen den fore-
gaaende Regering. Det var den Linie,
som blev taget her i Rigsdagen. Det er
den, som er fulgt, med nogle Varianter i
Fremstillingen, af de ærede Medlemmer af
Venstre saavel som af det konservative
Folkeparti, som har beskæftiget sig med
de økonomiske Forhold.

Jeg skal ikke beklage mig over denne
Maade at tage det paa, jeg er tilfreds med
Anerkendelsen af, at de økonomiske For-
hold ser relativt gode ud. Jeg har selv
det Indtryk, men jeg tilføjer udtrykkeligt
relativt, for vi kan staa overfor vanskelige
Tider. Og dette, at man strides om Æren
for de Ting, som man mener, det er værdt
at strides om Æren for, ja, det er en gammel
Historie, det har man gjort før i dansk
Politik, og det har man gjort andre Steder
end i dansk Politik, saa det vækker i hvert
Fald ikke nogen Misstemning hos mig. Jeg
undrer blot paa, om det forrige Ministerium
konsekvent vilde have været saa bered-
villigt til at overtage Ansvar, hvis der
havde været noget at bebrejde os i økono-
misk Henseende, hvis det havde vist sig,
at det økonomiske Resultat ikke var saa